

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

IV. De Sponsalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

tionem? Aliquando tenetur, v. gr. cum timentur scandala, & malitiosa impedimenta. Aliquando non tenetur, sed gratiosa eos potest concessione donare.

37. Quid si ante denunciations Matrimonium celebretur? Consummari non debet ante ipsas; vti appareat num aliquid dirimens impedimentum exsurgat.

38. Licet ne ante benedictiones sponfos de presenti consummare? Licet absque mortali saltem culpa; ne fornicandi periculo se contrahentes exponunt.

39. Ad quidnam tenetur, qui impedimentum aliquod adesse nouit? Qui vi denunciationum aliquod impedimentum nouit, etsi occultum sit, secreto modo extra Sacramentalem Confessionem tenetur Superiori denunciare. Quid ipsi contrahentes? Ipsi etiam ab Ordinario de occulto interrogati impedimento veritatem tenentur profiteri.

CAPVT I V.

De Sponsalibus.

40. **S**ponsalium exprime definitionem. Sunt futurarum promissio nuptiarum. Hinc adulterium non esse concubitum cum alterius sponsa patet. At *Filliucius* docet circumstantiam ab sponsa esse considerandam; quia magna sponso irrogatur iniuria. §. I.
Sponsalia.

41. An promissio mutua sit necessaria? Ita planè, quæ quidem externa debet esse, obligans suo in genere & mortaliter. Ad eam sufficiens deliberatio, & animus se obligandi requiritur. Verba communi intelligentiæ accommodata esse debent. Si dubia essent? Intentioni contrahentium standum est in conscientiæ foro.

42. Num verbus deficientibus possit aliunde expressio consensus, aut promissionis suppleri? Subharratio annuli, vbi ea consuetudo vigeat, signum est sufficiens loco verborum. Præsentia etiam & taciturnitas ipsa filiorum, parentibus contrahentibus pro illis, satis est, modò ipsi saltem internè consentiant.

43. An ficta sponsalia valida sint? Nulla quidem sunt ex defectu consensus. Si tamen alia vera illis subsequantur verba, valida erunt sponsalia. Porro factè contrahens debet verè consentire.

44. Num

44. *Num clandestina sponsalia & valida, & licita? Sunt planè, etiam post Tridentinum. Nec quidem contrahentium notabilis disparitas, intercedente scientia, illa reddit irrita.*

45. *Quam sunt habiles ad sponsalia contrahenda? H inter quos nullum est impedimentum, & adest ætas à iure præscripta, scilicet completum septennium, nisi malitia suppleat ætatem.*

46. *Ortur ne ex sponsalibus aliqua obligatio? Implendi quidem sub mortali. Quando nam implenda promissio? Si nullus terminus est præfixus, satis est ei qui promisit, si tum impleat, quando ab eo requiritur, cui promissio est facta. Profectò qui absque iusta causa recusat implere aut termino præfixo transacto, aut quando sponsus vnus requirit, post monitionem per censuram cogendus est, nisi exitus non felix timeatur.*

47. *An pœna, siue arrha valeant? Pœnæ quidem sponsalibus adiectæ irritæ sunt, etiam si iuramento firmarentur. Arrhæ autem valent, per violatorem quidem amittendæ. Scio alia interuenire pacta posse pro Matrimonij securitate.*

§. 2.
Sponsa-
lium dis-
solutio.

48. *Quænam modis sponsalia dissoluantur? Primò, lapsu præfiniti temporis appositi in sponsalibus, & absentia alterius in longinquam Regionem. Secundò soluit superueniens fornicatio, morbus, inimicitia, notabilis morum asperitas, leuitia. Tertiò, idem præstat impedimentum iuris, si dirimens sit. Quartò, soluantur per Matrimonium de præsentibus cum alia; eoque soluto, ad priora sponsalia non manet obligatio. Quintò, mutuo dissensu, si impuberes ambo sint, vel eorum alter. Solo impuberis dissensu pubertate adueniente laxantur, nisi iurata sint. Sextò, Religionis ingressus, etsi iurata essent, sponsalia soluit; sed is licitus non esset, quando virgo sub eorum spe esset deflorata. Septimò, idem efficit Religionis votum; non autem castitatis, vt probabilius iudico. Octauò denique ad sponsalia dissoluenda causa, quæ sufficiens est, si subsequatur, erit etiam sufficiens, si præcessit, & fuit ignota.*

49. *An requiratur iudicis auctoritas ad dissoluenda sponsalia? Si occurrens causa sit certa de iure, non requiritur: item si certa sit de facto; si autem dubia, vel occulta, & publica sponsalia, iudicis requiritur auctoritas.*